

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19325/2022
20.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници малолетних тужилаца АА и ББ, чији је законски заступник отац ВВ и тужиоца ГГ, свих из ..., које заступа Љиљана Петрић адвокат из ..., против тужене ДД из ..., са боравиштем у ..., коју заступа Слободан Радовановић адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 310/22 од 26.07.2022. године, на седници одржаној 20.07.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 310/22 од 26.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П2 839/2021 од 09.05.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужбени захтев тужилаца делимично основан, а ставом другим изреке измењена обавеза тужене за издржавање тужилаца одређена пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П2 23/21 од 08.04.2021. године, тако што је тужена обавезана да почев од 23.11.2021. године па убудуће, док за то постоје законски услови или док се пресуда не измени, на име свог доприноса за издржавање тужилаца плаћа до 15. у месецу за текући месец укупно месечно 68.000,00 динара, од чега: 30.000,00 динара за ГГ на руке том тужиоцу и 20.000,00 динара за АА и 18.000,00 динара за ББ, на руке њиховом законском заступнику оцу ВВ, а у случају доцње са законском затезном каматом на доспеле обавезе у једном износу. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев за износе преко досуђених, до тражених износа од 60.000,00 динара за ГГ и 30.000,00 динара за АА. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 310/22 од 26.07.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужене је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев за измену одлуке о издржавању тужиоца ГГ преко износа од 24.000,00 динара до досуђених 30.000,00 динара, АА преко износа од 15.000,00 динара до досуђених 20.000,00 динара и ББ преко износа од 13.000,00 динара до досуђених 18.000,00 динара, док је првостепена пресуда потврђена у преосталом побијаном усвајајућем делу преко 100 евра у динарској противвредности за свако дете до износа досуђених овом пресудом, као и у делу којим је одлучено о

трошковима поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију из свих законом прописаних ревизијских разлога.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23-др.закон, у даљем тексту: ЗПП), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене процесних одредаба због чега нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом неосновано указује. Неосновани наводи ревизије указују да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези с чланом 8. ЗПП, пошто је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П2 23/21 од 08.04.2021. године, обавезана је тада незапослена тужена да на име свог дела за издржавање синова ГГ и малолетних АА и ББ плаћа месечно по 5.000,00 динара, укупно 15.000,00 динара сваког 20. у месецу за текући месец. Тужилац ГГ (рођен 2002) редовни је студент прве године ... факултета у ... и власник путничког возила, тужилац АА (рођен 2004) ученик је Средње школе у ..., станује у интернату, похађа и фудбалску академију, а тужилац ББ (рођен 2008) је ученик седмог разреда основне школе у Тужиоци су сувласници са по 1/6 куће у ..., у којој живе са оцем, док је њихова мајка сувласник преостале половине. Процењено је да су за подмирење месечних потреба тужилаца (за исхрану, становање, хигијену, школске и ваншколске активности, доколицу и слично) неопходни месечни износи од 188.600,00 динара за ГГ, 195.000,00 динара за АА и 100.000,00 динара за ББ.

Тужена (рођена 1974) од 2021. године борави у ... у закупљеном стану за који плаћа по 500 евра месечно на име закупнине и комуналних издатака, с тим што њен сустанар учествује у плаћању са 30%. Ради задњих шест месеци на одређено време у фабрици за ... (уговор о раду закључује на свака три месеца) са нето зарадом од 1.400 евра месечно. Осим за закупнину и комуналије, има и месечне издатке од 250 евра за подмирење личних потреба. Нема у власништву покретних ствари веће вредности. Са синовима има редовну свакодневну комуникацију путем интернета. Отац тужилаца (рођен 1960) живи са тужиоцима у кући у ..., издржавајући домаћинство од прихода по основу инвалидске пензије коју је остварио у ... у износу од око 8.000 швајцарских франака.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је, применом одредаба члана 160. у вези с чланом 164. Породичног закона, закључио да су се измениле околности на основу којих је донета претходна одлука и првостепеном пресудом повећао допринос тужене издржавању синова на износе од 30.000,00 динара за ГГ, 20.000,00 динара за АА и 18.000,00 динара за ББ, укупно 68.000,00 динара месечно, почев од подношења тужбе 23.11.2021. године па убудуће.

Другостепени суд је нашао да је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право у погледу одлуке о висини издржавања. Закључио је да су се измениле околности на основу којих је донета ранија пресуда, јер је тужена, пошто се у међувремену запослила и има редовна месечна примања, у стању да доприноси издржавању тужилаца већим износом, али не у обиму

досуђеном првостепеном пресудом, због чега је преиначио првостепену пресуду повећани допринос тужене издржавању сваког од синова смањено.

По оцени Врховног суда, а супротно ревизијским наводима, другостепени суд је одлуку о висини доприноса тужене издржавању синова донео правилном применом материјалног права. Досуђени износи, уз допринос оца новцем и старањем, довољни су за подмирење потреба деце тужене и законског заступника тужилаца, и то на нивоу вишем од уобичајеног, с обзиром на животни стандард који због својих примања може да им обезбеди њихов отац, такође дужник издржавања. Другостепени суд је водио рачуна о томе да износи којима ће тужена доприносити издржавању синова не угрозе егзистенцију тужене, јер их је одмерио тако да они, уз расходе за стан у коме тужена борави у иностранству (а што јој омогућава да ради и остварује плату), остављају тужиљи онолико средстава колико је неопходно за подмирење њених најосновнијих животних потреба.

Нису основани наводи ревизије тужилаца којима се указује да су досуђени новчани износи прениско одмерени и да не одговарају укупним потребама деце, ни могућностима тужене као дужника издржавања. Потребе деце утврђују се, између осталог, у складу с могућностима родитеља, јер деца уживају најмање онај ниво животног стандарда какав уживају и њихови родитељи, сходно члану 162. став 3. Породичног закона. Износи за подмирење потреба тужилаца ГГ и АА, супротно ревизијским наводима, већи су због школовања у иностранству и одражавају, као уосталом и код малолетног ББ, жеље, очекивања и стандард њиховог оца који према сопственом исказу остварује месечну пензију од око 8.000 ЦХФ. Тужена јесте здрава, радно способна и запослена и остварује редовну месечну зараду али, супротно ревизијским наводима, та зарада јој омогућава да тужиоцима обезбеди само износе на које је обавезана побијаном одлуком, како би сопствене потребе подмирила на минимуму егзистенције. Због тога је правилан закључак другостепеног суда да процењени укупан износ од 570.000,00 динара за подмирење потреба сва три тужиоца није од пресудног значаја за висину доприноса тужене њиховом издржавању, чак ни када се има у виду да се она у међувремену запослила. Тужена, с обзиром на њене животне околности и имовинску ситуацију, није у стању да издвоји веће суме од досуђених другостепеном пресудом без опасности по сопствену егзистенцију, па ће преостали износ ради подмирења потреба тужилаца обезбеђивати отац, чији су приходи несразмерно већи од прихода тужене. На износе доприноса у досуђеној висини не утичу ни наводи ревизије да тужена поседује ½ куће у ..., пошто је та кућа на располагању тужиоцима и њиховом оцу, који је притом бесплатно користе за становање.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић